

Toen **Ruud Huls** zes jaar was, wilde hij al niets liever dan thuis helpen op de boerderij. En dat is nooit anders geworden. Sinds 2003 zwaait hij op het bedrijf van zijn ouders Harrie en Mieke in Silvolde (Gld) de scepter in de kraamstallen en bij de biggen. Met succes, want het aantal afgeleverde biggen per zeug per jaar steeg van 23 naar bijna 30.

→ OUD

“Ruud is directeur van de varkens.”

Mieke: “Je mag er niet vanuit gaan dat je een opvolger hebt. Maar Ruud wist al heel vroeg dat hij boer wilde worden. Al in groep 3 zei hij tegen de juf: ik word later boer. Hij hielp altijd mee en toen hij tien was, ging hij zelfs van voetbal af omdat dat 'm teveel tijd kostte. Dan kon hij niet genoeg meehelpen naar z'n zin. Echt een buitenmens, en dat is altijd zo gebleven.”

Harrie: “Ruud is directeur van de varkens. We overleggen alles wel samen, maar ik heb de laatste jaren alles aan hem en de medewerker overgelaten, omdat ik altijd in de bouw aan het werk was. Daar heb ik nooit problemen mee gehad. Ik zeg altijd maar: als je verliest in de portemonnee wat je wint aan verstand, dan is er niks aan de hand. Het is niet erg als iets geld kost, als je er maar van geleerd hebt.”

Fouten

Harrie: “Ruud is in de kraamstal beter dan ik. Echt de juiste man op de juiste plek. Hij is hele dagen met biggen aan het slepen. Dat zou ik niet doen, maar ik zie dat het werkt. Zo zie je maar, alles is voor verbetering vatbaar. Ik ga niet star aan mijn eigen manier van werken vasthouden. We overleggen wel, maar ik controleer Ruud nooit.”

Mieke: “Als je een jonge boer niet de kans geeft om zijn eigen ideeën uit te proberen, dan kan hij zich nooit ont-

plooien. Ik ken jongens die afgehaakt zijn omdat hun ouders niets uit handen willen geven. Je moet ze wel de kans geven. Fouten maken mag, daar leer je van.”

Harry: “Sinds Ruud meewerkt zijn onze planningen veel strakker geworden. Vroeger stelden we het spenen nog wel eens een dag uit als dat beter uitkwam met het landwerk. Maar nu zijn er voor alle dingen vaste dagen en vaste tijden. De varkens gaan voor en de rest moet zich daaraan aanpassen. Hebben we geen tijd om mest uit te rijden, dan laten we de loonwerker komen.”

Boerderij

Harry: “Als ik een minpuntje zou moeten noemen, dan zou ik zeggen dat hij veel te druk is naast z'n werk. Kaarten, de schietvereniging, de AJK, carnaval, jagen. Nu kan dat allemaal nog wel. Om kwart over zes gaat Ruud naar zijn eigen huis en dan is hij klaar. Ik doe het werk 's avonds of 's nachts als dat nodig is. Over een jaar of vijf, als hij op de boerderij zit, dan moet hij dat allemaal zelf doen.”

Mieke: “Wij zijn allebei pas 52, dus ik denk dat wij dan nog steeds meewerken op het bedrijf. Maar dan woont Ruud hier op de boerderij, wij niet meer. Een boer hoort op de boerderij. Ruud is de boer en hij moet verder.” ←

“Ik vond dat het beter moest.”

FOTO'S ALICE VAN GINKEL

NIEUW

Ruud: “De laatste jaren hebben we steeds gebouwd. Toen ik van de MAS af kwam, hadden we 430 zeugen, nu bijna twee keer zoveel. Er was werk genoeg, dus ik gelijk fulltime thuis aan de slag. Ik hoefde helemaal niet te wennen, want ik was toch altijd al thuis aan het werk na schooltijd en in de vakanties.

Als je steeds investeert, verdien je niet veel en dan valt er dus ook niets te verdelen. Daarom ben ik niet in maatschap met mijn ouders. Maar dat zal de komende jaren wel veranderen.”

Bouwvakker

“Vader was altijd de bouwvakker en ik heb samen met onze vaste medewerker het bedrijf draaiende gehouden. Nu zijn de kraamstal en de gespeende biggen mijn specialiteit, mijn vader zorgt voor de dragende zeugen en voor allerlei klusjes die gedaan moeten worden. Mijn moeder doet de financiële administratie. Binnenkort krijgen we een nieuwe medewerker, dus dan moeten we de taakverdeling weer opnieuw bekijken.

Mijn vader vertrouwt erop dat ik de goede beslissingen neem. Kleine dingen zoals voerschema's of entingen, dat hoef ik niet eerst te overleggen. Over grotere beslissingen

hebben we soms discussies. Twee jaar geleden leverden we rond de 24 biggen per zeug per jaar. Ik vond dat het eigenlijk beter moest. We kwamen toen in contact met een andere dierenarts en ik had het gevoel dat daar een stuk meer potentie in zat. Ik was er al gauw uit, Harrie moest er langer over nadenken. Maar we veranderden toch van dierenarts en sindsdien is alles veranderd. De resultaten zijn nu veel beter. En dat ziet hij ook wel in.”

Uitbreiden

“We kunnen hier nog groeien tot 1.200 zeugen. Maar de komende jaren komen er geen grote uitbreidingen meer. Ik denk dat we met 850 zeugen ook een mooi bedrijf hebben waar we met z'n tweeën goed de kost mee zouden moeten verdienen.

De komende vijf jaar staan er geen grote uitbreidingen op stapel. Maar omdat wij moeten voldoen aan de IPPC-richtlijn, moet er nog wel wat gebeuren. Het zou best kunnen dat er tijdens een renovatie ook wat zeugen bij komen, dat zien we nog wel.

We zitten hier binnen de reconstructie in verwevingsgebied, ik weet niet of grote uitbreidingen hier nog mogen. Ik wil wel graag blijven, want ik heb het hier prima naar mijn zin.” ←

Bedrijfsgegevens

850 fokzeugen
32 ha grond (gras, ccm
en akkerbouwgewassen)
Eén vaste medewerker